

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 34 PŽ-1171/2021-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mladena Šimundića, predsjednika vijeća, Dubravke Matas, sutkinje izvjestiteljice, i Lenke Čorić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom SMJEŠAK, d.o.o. u stečaju, OIB 55791064173, Split, Mejaši II 66, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja mr. sc. JOZE JELAVIĆA iz Zagreba, Pavla Hatza 9, OIB 79433837132, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-2041/2016-95 od 16. veljače 2021., u sjednici vijeća održanoj 3. ožujka 2021.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba stečajnog upravitelja mr. sc. Joze Jelavića iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-2041/2016-95 od 16. veljače 2021. u dijelu točke I.b) njegove izreke kojim je za više traženi iznos od 8.765,00 kn zahtjev stečajnog upravitelja po osnovi naknade stvarnih troškova odbijen.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci je riješeno :

„I. Stečajnom upravitelju Jozi Jelaviću iz Zagreba, Pavla Hatza 9, OIB: 79433837132:

a) određuje se nagrada za obavljanje službe stečajnog upravitelja u iznosu od 48.900,00 kn brutto, uvećano za 7,5% (odnosno za iznos od 3.667,50 kn) osnovom troškova obveznog doprinosa za zdravstveno osiguranje

b) odobrava se naknada stvarnih troškova u ovom stečajnom postupku u ukupnom iznosu od 2.598,60 kn, dok se za više traženi iznos od 8.765,00 kn zahtjev stečajnog upravitelja po ovoj osnovi odbija.

II. Ovlašćuje se stečajni upravitelj iz sredstava stečajne mase iznos nagrade iz točke I.

a) izreke ovog rješenja isplati na svoj račun po pravomoćnosti ovog rješenja i rješenja o zaključenju ovog stečajnog postupka, a iznos stvarnih troškova iz točke I. b) izreke ovog rješenja isplati na svoj račun po pravomoćnosti ovog rješenja, a sve to uz podmirenje pripadajućih poreza, prireza i doprinosa.“

Rješenje je sud donio primjenom odrede čl. 94. Stečajnog zakona, a dio zahtjeva je odbijen i to u iznosu od 1.310,00 kn za troškove telefona neopravdano zatražene i u iznosu od 7.455,00 kn za putne troškove, za dionicu Zagreb-Vrpolje.

Protiv tog rješenja u točki I.b) izreke žalbu je pravovremeno podnio stečajni upravitelj. U žalbi u bitnom navodi greške u pisanju u obrazloženju pobijanog rješenja, kao i kako vodi računa o racionalnom trošenju i nepotrebnim troškovima. Ukazao je u žalbi na nekoliko suprotnih sudskih rješenja o priznavanju putnih troškova i izvan Splitsko-dalmatinske županije.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), u granicama žalbenih razloga i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a, kao i na primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

Pobijano rješenje nije zahvaćeno nekom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Rješenje se može ispitati, a izneseni razlozi o odlučnim činjenicama su jasni, detaljni i ne proturječe sadržaju isprava na kojima se temelji.

Prema odredbi čl. 94. st. 3. SZ-a naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnoga upravitelja. Da bi određeni izdatak stečajnog upravitelja predstavljao trošak stečajnog postupka, potrebno je da je taj izdatak nastao u vezi s obavljanjem poslova te da je nužan za provođenje postupka. Ispunjava li određeni izdatak ove kriterije, u smislu da li postoji veza s obavljanjem poslova i nužnost, stečajni sudac procjenjuje zasebno za svaki pojedini slučaj.

Iz završnog računa stečajnog upravitelja od 2. prosinca 2020. proizlazi da je u okviru njega zatražio naknadu stvarnih troškova koje je imao u predmetnom stečajnom postupku.

Prije svega se napominje kako žalitelj opravdano ukazuje na greške u pisanju u obrazloženju pobijanog rješenja, koje greške sud može ispraviti u svako doba u smislu odredbe čl. 342. i 347. ZPP-a. Međutim, greške u pisanju ne utječu na pravilnost i zakonitost pobijanog dijela prvostupanjskog rješenja.

U vezi dijela rješenja koji se odnosi na troškove telefona ovaj sud prihvaća ocjenu prvostupanjskog suda o realnoj visini tih troškova i odgovarajuću primjenu pravila o slobodnoj ocjeni iz čl. 223. st. 2. ZPP-a, a iz razloga ekonomičnosti postupka.

Po ocjeni ovog suda, nadalje, u vezi troškova putovanja koji nisu priznati stečajnom upravitelju, pogrešno je žaliteljevo stajalište da je prvostupanjski sud u odnosu na opravdanost putnih troškova stečajnog upravitelja pobijanu odluku donio samo na temelju činjenice što se njegovo prebivalište nalazi izvan područja suda pred kojim se vodi stečajni postupak i izvan područja sjedišta dužnika. Pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je stečajni upravitelj samostalno odabrao područje nadležnog suda na čiju listu stečajnih upravitelja je, sukladno njegovom zahtjevu, imenovan. Pri tome, stečajni upravitelj je svjesno odabrao imenovanje na listu stečajnih upravitelja na području nadležnosti suda koji se nalazi izvan njegovog prebivališta i na taj način pristao na mogućnost imenovanja za stečajnog

upravitelja u postupku koji se vodi pred sudom izvan njegovog prebivališta, posljedično čemu je pristao i na povećane putne troškove.

U Stečajnom zakonu, kao ni u Uredbi o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15) ili u nekom drugom propisu, ne postoji odredba koja bi takvo pravo stečajnom upravitelju uskratila, samo zato što je riječ o stečajnom upravitelju čije je prebivalište izvan sjedišta suda koji provodi stečajni postupak u kojem je imenovan stečajnim upraviteljem, što je navedeno u odluci ovoga suda poslovni broj PŽ-4/2018 od 7. veljače 2018. Opravdanost putnih troškova stoga, po mišljenju ovoga suda, treba procjenjivati od slučaja do slučaja.

Okolnost da je teritorijalna nadležnost pojedinih sudova rađena prije svega sa svrhom ekonomičnosti u provođenju postupaka i ujednačavanju opterećenosti sudova s jedne strane, činjenica da se na listama stečajnih upravitelja nadležnih sudova nalaze se i osobe, po vlastitom slobodnom odabiru, kojima je prebivalište izvan područja tog nadležnog suda, s druge strane, ne bi smjela biti u korist smanjenja ekonomičnosti, a na teret stečajne mase i vjerovnika, a zbog povećanja putnih troškova koje bi posljedično proizvodili stečajni upravitelji iz same činjenice da im je mjesto prebivališta izvan područja nadležnog suda.

U takvim okolnostima po mišljenju ovoga suda, stečajnim upraviteljima kojima je prebivalište izvan teritorija nadležnog suda, opravdanim bi valjalo priznavati tek onaj dio putnih troškova koji je ostvaren na području nadležnog suda, po dužini prijeđenog puta i vremenski. U ovom smislu, ovaj sud je i mišljenja da stečajni upravitelji kojima je prebivalište izvan teritorija tog nadležnog suda ne bi mogli stečajnu masu teretiti svojim putnim troškovima ostvarenim izvan teritorija nadležnog suda pa makar im takve troškove odobrili i sami vjerovnici većinom glasova, kroz tijela stečajnog postupka, dakle skupštinu ili odbor vjerovnika, jer takve odluke nisu u njihovoj nadležnosti, kao ni eventualne odluke da im se na teret stečajne mase odobravaju i plaćaju troškovi privremenog boravka na području nadležnog suda.

Prvostupanjski sud se u obrazloženju pobijanog rješenja kao razlog za svoju odluku u odnosu na putne troškove pravilno povećani pozvao i na to da bi ti troškovi nepotrebno opterećivali stečajnu masu i stečajne vjerovnike.

Stoga je, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, žalba stečajnog upravitelja odbijena kao neosnovana i pobijano rješenje u označenom dijelu potvrđeno.

Zagreb, 3. ožujka 2021.

Predsjednik vijeća
Mladen Šimundić

Broj zapisa: **eb2f8-07195**

Kontrolni broj: **0b66e-35a1c-f2791**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MLADEN ŠIMUNDIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.